

GORENJEJEC

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5.60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje za petletno vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat primeren popust.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župni cerkve. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Zboljšanje duhovskih plač.

Dva človeka sta se zvezala. Rekla sta: Ti pomagaj meni in jaz bodem potem tebi. Ta dva človeka sta duhovščina in klerikalni poslanci. Ko so bile volitve v državni zbor, so duhovniki kar divjali, da bi vse volilo katoliške (po njih želji izvoljene) poslance. V večni krajev je duhovščina dosegla svoje namene. Izvoljeni so bili katoliški poslanci. Takrat so duhovniki vpili: Gre se za sveto vero pri volitvah! Izpostavljali so zato sv. rešnje telo, molili in masevali za zmago «katoliških» poslancev. Masevali pa niso duhovniki zastonj, ampak pri-mojeni ljudje so jim plačevali za srečen izid volitev. Ljudje nevedni so po vešni verjeli, da se gre za vero. Zato so šli z največjim veseljem reševat vero. Mislili so za-lepljeni reveži, da jim kdo res hoče vzeti vero. Duhovniki so se pa smejali v pest, ker so zaslepili tako ljudi, da je voda tekla pri volitvah na njih mlin. Vedeli so ti mašniki, da se za vero ne gre, da se živ človek ne meni, da bi vzel kakšnemu katoliškemu tepčku njegovo vero. Sploh se pa vera ne vzame tako lahko, kakor kake hranilnične knjižice bolniku na smrtni postelji. Katoliški volilci so oddajali svoje glasove za klerikalne poslance v dobri veri, da delajo Bogu dopadljivo stvar. Do danes pa ti izvoljeni «katoliški» poslanci niso še nikjer mogli braniti svete vere, pač pa so

pomagali duhovnikom, da se jim zvišajo plače. Tako se rešuje vera! Katoliški volilci imajo sedaj dokaz, da so se duhovniki lagali pri volitvah, da se gre za vero. Vedeli so pa že takrat, da pride na vrsto prošnja duhovnikov za zvišanje plač. Mislili so: Če naši zmagajo, potem nam bodo dovolili zvišati plače. Zvišali so jim jih in sedaj je rešena vera. Seveda klerikalni zaslepljenci se ne bodo izpregledali, ker duhovniki skrbje, da ne berejo takih časopisov, ki pojasnujejo ljudem, zakaj se gre. In, ko bodo prišle volitve, bodo duhovniki zopet letali in vpili: Za vero, za vero, za vero! Za sedaj se jim je to vpitje plačalo z enajstimi milijoni kronami, katere so odločene za zvišanje njih plač. Ali se verjameš, katoliški volilec, da se gre za vero? Poglej duhovne gospode in spoznal boš, da na njih življenju, da se trudijo le za vero. Toda le za vero v denar! Kmetje tarnajo, da so slabi časi, duhovščini pa zvišajo plače v teh slabih časih. Slednjič naj bi jim tudi povišali plače, če bi bili zares potrebni. Ali pogledjmo! Kateri ljudje žive boljše, kakor duhovniki? Kakšne skrbi imajo? Samo za svoje trebuhe in veljavo. Pomilovanja vredni so ljudje, ki še ne izpregledajo, kam nas tirajo politikujoči duhovniki. Prišli bodo zopet časi, da bode kmet moral dajati še več duhovniku, kakor sedaj. Že sedaj

znosijo ljudje preveč denarja duhovnikom, prišlo bode pa še hujše. Pri prihodnjih volitvah je vsak tepec, ki še voli duhovske poslance. Potem bodo pa zopet kaj naklonili duhovnikom. Nasa dolžnost je poučiti ljudi o takih rečeh, zato smo napisali te vrste. Sedaj pa, kdor ima kaj svoje glave in misli, naj pa sodi duhovske volitve in kmetiško vprašanje.

Gorenjski.

Promet s tujci.

Na Bohinjsko Bistrico in v turistično hišo ob bohinjskem jezeru sta prišla lansko leto 302 tujca, od katerih jih je 298 turistov ondi ostalo po tri dni, 26 po 7 dni, 31 po 14 dni, 25 do treh tednov, 12 do štirih, 4 do pet, 3 do šest in 3 čez šest tednov. Izmed teh tujcev jih je bilo 76 s Kranjskeda, 110 iz drugih avstrijskih pokrajin, 24 iz dežel ogrske krone, 2 iz Bosne, 19 iz Nemčije, 31 iz Italije, 6 z Angleškega in 34 iz drugih evropskih držav.

V Radovljici je bilo lansko leto 681 tujcev, od katerih jih je ondi ostalo 460 do treh dni, 41 do teden, 30 do štirinajst dni, 50 do treh tednov, 34 do pet tednov, 22 do šest tednov in 18 čez šest tednov. Bilo jih je od teh 280 s Kranjskega, 310 iz drugih avstrijskih pokrajin, 20 iz dežel ogrske

PODLISTEK.

Snubitev in ženitev.

Kmet Anže, kateri si ni privoščil jesti ne spanja, ampak je delal od zore do mraka, od mraka do dne in je spravljal bogastvo na kup, je bil suh, slaboten možiček. Po ženini smrti se je preselil v majhno hišico za naj vasi ter tam živoril s svojo dekle Mico, katera je služila že 20 let, pa navzlic temu si ni mogla ničesar prihraniti pri tem skopuhu.

Nekega dne je popravljaj plot zraven potoka, ki je tekel mimo hiše. Po neprevidnosti mu je padla sekira v vodo. Hitro se stegne po njo. Ker pa je bil neroden, je izgubil ravnotežje in padel v dokaj globoko vodo.

Krik je privabil Mico. Ko vidi potapljačočega gospodarja, skoči za njim in ga srečno potegne na suho. Ko pride Anže nekoliko k sebi, se Mica razjoče od veselja, da njen gospodar zopet živi.

«Oh,» vzklikne; «kako sem vesela, da se niste vtopili.»

Anže, veseleč se novega življenja, začne tarnati, da mu je ostala sekira v vodi. Mica hoče skočiti po njo, a on jo prime, rekoč: «Hvala Bogu, da sem le jaz rušen, sekira naj le ostane, kjer je. Da si me rešila iz vode, sem ti zelo hvaležen, pa tudi darilo ti ne odide.»

Po večerji izvleče Anže mošnjo iz kota, kjer je bila zakopana. Pokliče Mico in z veliko težavo in bridkostjo ji poda dve kroni. «Tukaj, Mica, je objubljeno darilo. Dobro obrni denar. Najboljše bo, ako si kupiš srečko, s katero dobiš 100.000 kron, ako zadeneš.

Prvikrat je bil Anže tako potraten in vse njegove misli so odslej visele na srečki. Rad bi videl usodo svojih kronic in pri vsaki priložnosti je povprašal Mico, če je že kupila srečko.

«Še ne,» mu je vsakokrat odgovorila.

Nekega dne, ko ji je že presedalo vedno spraševanje gospodarjevo, reče:

«Da; srečko sem že kupila.»

«Re-es? In kakšno številko?»

«Številko štirintrideset.»

«Prav dobro,» odgovori Anže in ponovitečkrat zaporedoma številko, da si jo bolje zapomni.

«Le pazi, da jo ne izgubiš.»

«O, le bodite brez skrbi.»

«Ako se pa znabiti bojiš, da bi jo izgubila, potem — — —»

«Kaj?»

«Potem jo daj meni, da jo zaprem v omaro.»

«Ni se treba bati . . . , jaz jo gotovo ne izgubim.»

Tako je tekel dan za dnevom. Jedlo se je v naglici kaj malega, kakor prej, spalo malo, delalo pa veliko.

Anže je skoraj pozabil na srečko, ko zagleda nekega dne pri brivcu časnik, na katerem se stalo zapisano z velikimi črkami:

«Glavni dobitek, številka štirintrideset dobi 100.000 kron.»

Anže zavriska od veselja in plane s stola tako naglo, da ga je brivec malone urezal.

krone, 6 iz Bosne in Hercegovine, 10 iz Nemčije, 4 s Francoskega, 40 iz Italije, 2 iz Angleškega, 5 iz Srbije in Bolgarskega in 4 iz drugih evropskih držav.

Na Bledu, Zagoricah, Zelečah in Mlinem so našeli 1904. leta 2568 tujcev. Ostalo jih je ondi 965 do treh dni, 422 do sedem in 174 do 14 dni, 201 do treh tednov, 73 do šest tednov in 406 čez šest tednov. Od teh jih je bilo 360 s Kranjskega, 1535 iz drugih avstrijskih pokrajin, 150 iz dežel ogrske krone, 19 iz Bosne in Hercegovine, 147 iz Nemčije, 78 s Francoskega, 24 iz Italije, 14 z Angleškega, 38 iz Rusije, 8 iz Srbije, Rumunskega in Bolgarskega, 34 iz drugih evropskih držav, 9 iz Severne Amerike, 223 iz drugih izvenevropskih držav. V blejskem jezeru je za tujce na razpolago 119 čolnov.

V Lesce je prišlo 517 tujcev, od katerih jih je ostalo ondi 298 do treh dni, 26 do sedem dni, 31 do štirinajst dni, 25 do treh tednov, 12 do štirih, 4 do pet, 3 do šest in 3 čez šest tednov. S Kranjskega jih je bilo 76, iz drugih avstrijskih pokrajin 110, iz dežel ogrske krone 24, iz Bosne 2, iz Nemčije 19, iz Italije 31, z Angleškega 6, iz drugih evropskih držav 34.

Letoviška kraja Begunje in Poljče sta imela v minulem letu 68 tujcev, od katerih se jih je ondi mudilo 14 do treh dni, 12 do štirinajst dni, 22 do treh in 20 do štirih tednov.

Na Jesenicah, Savi in Planini se je mudilo 715 tujcev, od katerih jih je večina ondi bivala le do treh dni.

Na Dovje in Mojstrano je došlo 72 tujcev, od katerih se je mudila ondi večina kot hribolazci le do treh dni, 8 tujcev je pa ondi ostalo do pet tednov.

V Kranjski gori in Podkorenem je bilo 300 tujcev. Od teh ji je ostalo 140 do treh, 30 do sedem, 20 do štirinajst dni, 10 do treh tednov, 6 do štirih, 5 do pet, 80 do šest in 9 čez šest tednov.

V Belo peč je došlo 132 tujcev, od teh jih je ostalo 40 do treh dni, 10 do treh tednov, 19 do štirih, 30 do pet, 21 do šest in 9 čez šest tednov. Bilo jih je 19 s Kranj-

«Kaj ti je, Anže?» ga vpraša brivec.

«Nič, nič,» se sili govoriti z mirnim glasom.

Potem zbrise očali, vzame časniki in prebere se enkrat tiste vrstice. Brez dvojbe, številka štirinadeset, Micina srečka. Vrže časniki na mizo in hiti domov, kjer ga je že Mica čakala z zajutrkom. Dasiravno ni bilo mnogo kakor nekaj sira in orehov, vendar mu ne diši ničesar.

«Kaj vam je?» vprašuje skrbno Mica.

«Meni? Čisto nič!»

«Ste morebiti bolni?»

«Ne; ako povem, da mi nič ni, potem me pusti pri miru,» reče nevoljen.

Od sedaj je skrbno opazoval Mico. Ali morda zna, da je dobila 100.000 kron? Gotovo ne? Nevedoč za svojo srečo, dela kakor prej mirno in zadovoljno. Anže pa ne najde miru.

Konec prih.

Moč spomina. Dalje.

Od tistega časa je bil župnik vedno zamaknjen v neko debelo novo, v rjavo usnje vezano knjigo. Presedel je čez dan in zvečer

skega, 95 iz drugih avstrijskih pokrajin, 2 z Ogrskega, 15 iz Nemčije in 1 s Francoskega.

Dopisi.

Iz Mavčič. (Konec.) Ljudje so pravili, da te dve skrbni Marti: Kuralt in Žihern tisto noč pred volitvijo popolnoma nič nista zalisnili oči. In koliko noči v zadnjih dveh mesecih jima je prikrajšala agitacija! Nek hudomušnež je trdil, da so Kuralt, Žihern, Govekar in naš fajmošter v zadnjem času pred volitvijo vsak najmanj 10 funtov doli vzeli na telesni teži. Kaj šele bode, če bodemo znova še enkrat imeli volitev; mogoče, da se bode še kak klerikalni agitator popolnoma posušil od same skrbi? In koliko bodo zopet trpeli Urhovčevi stegni? Prvi rekord med vsemi dvajsetimi klerikalnimi agitatorji si je pridobil naš župnik, ker njemu je bila dana naloga izpreobrniti najtrdovratnejše nasprotnike, kajti drugi kakor Kuralt ali Žihern si nista upala priti do njih. Naš župnik je imel na mnogih krajih tudi smolo, da je moral odkuriti z dolgim nosom celo z versko pomočjo. Za agitatorja naš župnik zaradi ne gladko tekočega jezika ni posebno sposoben, zato pa je tudi upošteval, da je denar tisto sredstvo, ki pomaga mnogo, in si je hotel kupiti za dve kroni volilca! Pri marsikaki priliki ste, g. župnik, omenjali, da vera peša; priznati pa morate radi ali neradi, da ste s svojim agitacijskim nastopom sami izpodkopavali veri tla. Obžalovanja vredni ste bili, ko sino Vas videli laziti po Zbiljah, Podreči, Prašah, na Jami in Bregu kot silnega agitatorja. Mirno je bilo v naši občini, gospod župnik, dokler Vas nismo poznali, a sedaj ste zasejali jezo in sovraštvo med ljudi in kar čez noč napravili polovico liberalcev, kakor nas Vas podrepniki imenujejo. Slabo karto ste ven zaigrali pri tej igri, kajti svitati se je začelo in ljudstvo je začelo ločiti resnico od hinavstva! Sploh so se pa naši klerikalni agitatorji pri zadnji volitvi poizkusili ter so stavili na zadnjo karto. Le s pomočjo mamona in groznega nasilstva so si priborili z velikim trudom in žrtvami ta piškavi začasni

po cele ure pri nji in z očitno vnemo bral in preobračal njene liste.

Barbko je zopet segetala radovednost, da bi videla, kaj je v tej novi župnikovi knjigi. Vsled tega je vselej, kadar je šla skozi sobo, pogledala skrivaje vanjo čez župnikovo glavo; ali on je vselej takrat obrnil list ali pa položil čez njo kak papir, da se niso mogle videti slike na odprti strani. Tudi takrat, kadar je odšel z doma, je ni vtaknil med druge knjige v odprti omari, ampak jo je položil v predal v mizi, zaklenil predal ter ključek od njega vtaknil v žep. Vendar pa so vseeno Barbkine bistre oči v raznih prilikah mogle od daleč opaziti, da so v knjigi naslikani taki ljudje, o katerih je ona v svoji nevednosti in neizkušenosti mislila, da so to podobe srečnih nebeskih angeljev ali pa kaj podobnega.

Na župnika je nova skrivnostna knjiga vidno vplivala. Postal je v kratkem času zelo zamišljen, nekako nemiren in, kadar je govoril z Barbko, se mu je glas tresel in zastajal v grlu. A kaj je tako razburjalo župnika v njeni bližini, tega Barbka takrat se ni mogla slutiti.

Ko bi Barbka poznala svet in ljudi, pa

vspeh. Mnogo takih slučajev, da je denar igral pri naši volitvi merodajno vlogo, se je pripetilo, n. pr.: Sočanu se je zagotavljal petak, če bo volil s klerikalci. Zahteval pa je, da se mu plača za eno leto davek in, ker je volilec v drugem razredu, to je že nekaj. Govekar se je pred volitvijo izrazil: «Naj kosta, kar hoče, zmaga mora biti naša.» Nekega veljaka iz Praš je stal en glas, ki je bil nam namenjen, dve kroni. Svetujemo pa istemu, da se v prihodnje nikar ne spušča v take spekulacije, sicer je mogoče, da se mu začne na glavi topiti maslo. Kuralt se je tudi sam izrazil po volitvi, da ga je precej stala ta časna zmaga. Pa kaj vam hočemo naštevati vrline naših zvijontov, na katoliški podlagi so in to jim zadostuje, če se prav malo za njih kšeft lažejo zraven. Ko tudi omenja depisun pijance pri naši stranki, obžalujemo, da dopisun ni videl špasa, ko sta se dva klerikalca po volitvi tisti dan na Podreči ruvala in si na katoliški način izmenjavala obraze. Višek zabave pa je bil, ko je od ruvajočih katoliških moč prišla hčer očetu na pomoč in, ker je bila že tema, v pomoti pograbila lastnega očeta ter istega vrgla po tleh z zavestjo, da pomaga očetu in ležal je klerikalni agitator na tleh. Konečno prvi dopisun v «Laziljubu» nasteva našemu županu štiri poglavitne pregrehe, zaradi katerih klerikalci niso volili njega, kateri so se pa skovali v kaki prijazni sobici. Smelo trdim, da zaradi naštetih pregrešenj ne more biti nihče kaznovan po državnih postavi in tudi Kristus, če bi še danes bival med nami, bi istih ne štel v greh, ampak lažnivega «Domoljuba» bi obsodil v ogenj.

Iz Trsta. (Veliki slavnostni izlet v Divačo) priredi tržaska podružnica slovenskega planinskega društva v nedeljo dne 14. maja t. l., da s posebnim sijajem proslavi prevzetje uprave divaške vilenice (c sarjevič Rudolfove jame). Že nekaj mesecev se pridno popravlja v jami, zamenjavajo ograje, popravljajo in napravljajo pota i. t. d. Poprave in pa, da se razširi po širnem svetu glas o prekrasnih divotah tega podzemeljskega doma, zahtevajo ogromnih žrtev. Podružnica je nabavila večje število acitelinskih svetilk, da na posebno čaroben način razsvetli jamo. V ne-

bi lahko brala na župnikovem obrazu ter sklepala iz njegovega vedenja proti nji, da se v njegovem srcu godi nekaj izvanrednega, da se v njem bije boj med dobrim in hudim in da se mora odločitev tega boja kmalu prevesiti na eno ali drugo stran. Ali uboga zasužnjena Barbka do tedaj v svojo nesrečo še ni imela priložnosti, da bi pridobila kako duševno znanje in spoznanje. Zato pa je postajala vsak dan zrelejša za žrtev človeške brezvestne samopašnosti.

Župnik je postajal ves drugačen in razna znamenja so razodevala, da si zdaj tudi več privoščiti tiste dišeče barvaste tekočine, ki ima redno bivališče po farovskih kletih. Toda Barbka je videla v njem tudi sedaj še vedno le svojega zvišenega dušnega pastirja, gospodarja in dobrotnika ter mu ohranila neomejeno zaupanje in udanost.

Na tako pokorščino in udanost proti njemu pa se je čutila ona navezana tudi zaradi tega, ker je bil on žnjo vedno bolj prijazen, dober in preprost ter ji je celo ukazal, da naj ga več ne kliče za gospoda župnika, kadar govori žnjim, ampak naj mu reče le gospod Jožef ali pa samo Jožef, kakor mu

deljo dne 7. maja je preizkušnja te razsvetljave. Odbor se ne straši stroškov, da pokaže dne 14. maja ta kraski biser v polni krasoti. Vrse se tudi v Divači priprave, da se sprejme izletnike na uprav prisrčen način. Lokalni odbor divaški pripravljala lep sprejem. Tržaška podružnica in osrednji odbor sta prosila za znižano vožnjo za to priliko in ni dvoma, da bodo železniške uprave ugodile. Iz Trsta bo vozil zjutraj poseben vlak. Takoj po prihodu vlakov bo poset jame in bo ista slavnostno razsvetljena od 10. do 3. ure popoldne. Igrala bo v jami godba. Narodna društva se že oglašajo in se nekatera udeležijo korporativno z zastavo, kar bi dalo tej slavnosti vseslovenski značaj. Po obedu se vrši v prekrasni dolinici pri Divači velika ljudska veselica in na večer sredi vasi ljudski ples. Pri veselici bodo nastopala razna pevska društva ob zvokih godbe. Natančnejši program se pričakuje pravčasno. Iz Trsta je pričakovati ogromne udeležbe in upamo, da ta dan prihite rodoljubi iz vseh pokrajin občudovat naše podzemeljske lepote, zakaj — kakor zatrjujejo poznavalci jam — presega nežna lepota divaške jame v marsičem celo svetovnoznano postojnsko jamo. Društva, kakor tudi posamezniki naj se radi obeda v Divači pravčasno zglase pri odboru tržaške podružnice slovenskega planinskega društva Trst, via Chiozza 8. Dne 14. maja vsi v Divačo!

Novice iz Cerkljan.

— O velikonočni procesiji. In vzdignil se je šum, in padla je beseda! In razširil se je šum in raznesel je besedo, ki je prišla na ušesa ljudem. Ta beseda pa se je porodila za polno farovško mizo, mogoče ob veselosvetlem pomladanskem večeru, mogoče ob lepem opoldnevu in glasila se je takole: «Pri velikonočni procesiji ne potrebujemo požarne brambe za častno stražo.» — Taka beseda je vredna uvaževanja in naši vrli brambovci so jo uvaževali in niso prišli, ker se ne marajo usiljevati. Fajmošter je božji namestnik, zato mu bodimo pokorni. Pokor-

je ime in kakor ga tudi klče njegova sestra kuharica. Barbka ga je seveda ubogala tudi v tem in ni si belila glavico z vprašanjem: Zakaj pa spet to?

Ko je ona neki večer v svoji sobici že odmolila svojo večerno molitev, ki je navadno vselej trajala najmanj pol ure, ter se že pripravljala, da bi se vlegla spat, jo je gospod Jožef naenkrat poklical v svojo sobo, v kateri je hodil s trdimi koraki gori in doli.

Barbka se prikaže med vrati in udano povpraša po njegovih željah. On pa ji ukaže, da naj se vsede na stol zraven mize, na kateri je stala prižgana svetilka in poleg nje je ležalo več različnih knjig, med katerimi je bila tudi tista debela in skrivnostna, a zaprta. Barbka se vsede na odkazano ji mesto in nasprotni nji se vsede na drugi stol gospod Jožef. Barbka vpre oči v napis na platnicah one knjige ter poizkusi brati. Toda nobene črke ni spoznala, tako čudne in oglate so bile vse. Zato njen pogled splava naprej po mizi in ona radovedno pričakuje, kaj ji bo povedal gospod Jožef.

Dalje prih.

ščina je lepa čednost! Kaj pa, gospod župnik, ali bi nas tedaj tudi odpodili, ko bi gorelo nad Vašo glavo, častljivo, maziljeno, tonzurirano?

— Ali čaka jte no! Kdo bo pa stražil, kdo bo častna straža? Farovska nobelgarda v kijklah naj bo častna straža, kajne? Saj ima Marijina družba približno dvesto soldatov in novo zastavo; kdo bi si mogel želeti boljše častne straže? Dvesto soldatov, ampak približno dve tretjini ima krive in pokvarjene puške, ena tretjina je otrok! — Pravijo, da se ljudje zgledujejo nad uniformiranimi brambovci. Zakaj pa bi se ne zgledovali nad trakovi s svetinjcami, ki jih nosijo Marijine device? Device, hm. In če gre najuglednejša z zastavo pred njimi? Kdo pa se v mestih zgleduje nad vojaki s puškami? — Spomnimo se gospoda župnika Antona Golobča, častiljivega moža, ki je ob ustanovitvi društva naročil se posebej, naj gredo spredaj in zadaj za baldahinom, da mu babe ne bodo hodile po petah. No, saj nam je prav vseeno, če malo ogulijo babe farovške in kapelanske pete, saj je dosti denarja za nove čevlje. . . Res lepa parada so bile te device in kako pobožno! Za dobrih deset minut so zadržale procesijo. — Pri zadnjem občenem zboru so eno izključili, ker je nekje plesala. Glejte, ta je bila najbolj poštena izmed vseh. Ta ni bila hinavka, ampak je pokazala svoje pošteno prepričanje, druge pa so tako hinavske, kakor da bi sam vrag sedel na njihovih obrazih in kazal celi fari svojo hinavščino. Na razpolago imamo več «nočnih idil»; ne rečemo, da se je to zgodilo ravno v Cerkljah ali v fari, toda podobno se zgodi gotovo velikokrat.

— «Duhovnikova dobrota je, če gre masevat v podružnico!» je rekel župnik pri naznanilih na velikonočno nedeljo. Seveda dobrota, ampak dobrota zanj, ker ima plačano. Če pa mislite ustanovljene maše kar takole lepo odpraviti, potem se pa še vidimo. Vsaka sila do časa, kakor s Kovčevim psom, ki je crknil bolj od strahu, kakor od gospodarjeve puške. Mož ga je streljal celo dva dni, potem pa je bilo šele reveža konec.

— Marijina družba išče stanovanja in skoro gotovo ji diši prazna soba v šolskem poslopju. Ne boš! Tista soba ni za politična in cerkvena društva, ampak je za organista, ako bi jo potreboval, če ne, pa naj bo prazna!

— Marijine družbarice se pritožujejo, da jih dolžimo po krivem, da so nakravžljane. Pa res, lejte si no, pri procesiji smo opazovali natančno in se pričrčali, da se jim lasje sami zavijavajo v nedolžne kodre. Seveda če imajo skravžano pamet, zakaj pa bi ne imele tudi las? —

— Kapelanu Beštru je na poti «Čitalnica» in zato napada celo posestnika hiše, kjer je društvena soba. Ali ste neumni? V potrebi pa ne vidite človeka.

— Govačev Matevž bi že imel pravico podpisati se «mi starši», ako bi mu sin ne bil umrl, ali tistega sina ni hotel spoznati za svojega. Saj se razumemo, kajne?

— Hvala Vam, gospod urednik, ki ste imeli potrpljenje poslušati naše tožbe, se bi Vam pravili, ali prihranimo nekaj tudi za drugič. Poklon vsem! —

Loške novice.

— Obrtno-nadaljevalna šola v Škofji Loki, ki je združena s petrazredno ljudsko šolo ter ima pripravljani tečaj in dva razreda, je zaključila svoj letosnji tečaj v nedeljo 30. aprila z razdelitvijo izkazov, oziroma izpričeval. Ustanovljena je bila šola 2. februarja 1889. l. Šolsko leto traja 7 mesecev in sicer od začetka oktobra do konca aprila. — Poučevalo se je ob nedeljah od 8. do 12. ure dopoldne in ob ponedeljkih in petkih od 5. do 7. ure zvečer. Vsako nedeljo so imeli obrtni učenci od 1. do 2. ure skupno verouk. V svrhu vzdrževanja šole, katero morajo obiskovati vsi rokodelski učenci iz Škofje Loke, so prispevali: c. kr. naučno ministrstvo, deželni odbor kranjski, obrtniška zbornica in kranjska hranilnica v Ljubljani, škofjeloška mestna občina, cesar Franc Jožefova ustanova za kranjske obrtno-nadaljevalne šole in slednjič vpisnina rokodelskih učencev. Poučevali so: Franc Pápa, risanje v I. in II. letniku. Friderik Kramer je poučeval jezikovni pouk v pripravljalnem tečaju, obrtno spjaje v I. in II. letniku in obrtno knjigovodstvo v II. letniku. Josip Svetlič je poučeval obrtno računstvo v vseh oddelkih in elementarno risanje v pripravljalnem tečaju. Verouk je poučeval kapelan F. Ka. Steržaj. Vodenje učencev, katerih vkupno število je znašalo koncem leta 52, se je splošno kvalificiralo kot popolnoma primerno.

— Goljufati je hotel Franc Šuk, delavec v Kamnitniku. Pri raznih gostilničarjih in trgovcih je napravil okrog 300 K dolga. Pri izplačilu prejetega denarja je Šuk izročil taistega svojemu prijatelju Francu Weisharu, da bi lahko trdil, da je brez denarja. Oba sta bila izročena tukajšnjemu c. kr. okrajnemu sodišču.

— Ubil se je 64letni samski Jožef Čadež iz Volake, sodni okraj Škofja Loka. Dne 28. m. m. je v Zmincu pri vulgo Šustarju pokrival streho nekega kozolca. Padel je tako nesrečno raz kozolce, da je po preteku dvanajstih ur umrl.

— Nesreča. Dne 29. m. m. dopoldne je šla 16letna dekla Marija Triller, dekla pri Kalanu, vulgo Kolenčevih v Stari Loki s samotežnim vozom od gostilne Homan proti župni cerkvi. Voziček jo je pa s tako močjo porinil proti cerkvenemu zidu, da je nesrečnica drugi dan vsled dobljenih notranjih poškodb umrla.

— Težko notranjo poškodbo je na enak način zadobil v torek zjutraj Franc Šustersič, trgovinski vajenec pri g. Zigonu. Tudi njega je samotežni voz porinil proti vodnjaku, ki stoji na klancu pod župno cerkvijo. Vendar je upati, da Šustersič okreva.

Novice iz Poljanske doline.

— Odgovor branitelju posojilnice v Poljanah v «Slovencu» od zadnje sobote. Ko smo brali ta zagovor v «Slovencu», smo si mislili: Vendar enkrat nekaj. Ta «nekaj» je res pravi dokaz onemoglosti naših nasprotnikov. Bahatost, s katero se ponasate: «Zdaj smo jim pa dali!» bo slabo držala in to le do prihodnje sobote, ko izide prvi «Gorenjec». To najbrže že tudi sami slutite. Tedaj odgovorili ste na budalosti, a «Gorenjec» «bistroumni» dopisnik je pa tako drzen, da

pa odgovarja vaši se večji budalosti. Budalost je to, če kdo odgovori na tako stvar, katera z zadevajočo zadevo ni v nobeni zvezi. In taka je tudi tukaj z nastetimi obsodbami radi konsuma Fr. Grošelja. Mi smo trdili in še danes odločno trdimo, da pri posojilnici v Poljanah ni bilo vse v redu, da so se vršile sleparije, da je zmanjkalo v blagajni, če se ne motimo 5200 K. Kako in kdo je to svoto spravil, za to se je slo in gre se še danes, dokler se ne pojasni stvar javno in ne dožene krivda, ki zadene potem Petra ali Pavla. Kolikokrat je bil Fr. Grošelj obsojen in v kolike svote, zato vas niti prašamo ne, ker nima z gornjo zadevo nič opraviti. Kapitularili ste in odstopili od tožbe, to je pribito. Grošelj je bil od sodnije radi goljufije, kar se tiče gornje vsote, oproščen; zopet uvedena preiskava proti njemu je bila ustavljena. On tedaj ni poveril. Kdo je pa? Pa mi vam odgovorimo Krivda pade na ves tedanji odbor in nadzorstvo. Tedaj na vse, ki so bili za časa falsifikacije v odboru in naj so bili Tominc, Prodavc in Dobenčen ali kdo drugi. Ves odbor je odgovoren in če bi bili dosledni in bi se ne bali kake umazanosti, ki bi znala zadeti koga drugega, zdaj se čistega, ste odstopili od tožbe, seve najprej pogojno, da bi Fr. Grošelj vam dal kratko pismo izjavo ali zadostilo in tako sam nekako priznal, da je on vse zakrivil, saj vi bi se na to opirali. Pa ker on ni hotel sesti na te limanice, ste, kakor smo zadnjič rekli, kapitularili, da bi v slučaju nadaljevanja pravde ne prišle na dan kake umazanosti. Da Fr. Grošelj nima nobenega premoženja in ste zasegli celo za doto mu dano parcelo, to nas toliko briga ko lanski sneg. Sploh pa ta zasega še menda ni pravomočna in še menda ni izgovorjena zadnja beseda. Tudi te obsodbe in plačilo niso s to pravdo v nikaki zvezi. Da pa je Fr. Grošelj že plačal lepe svote in da že morda nima on nikakega premoženja več, to pa že verjamemo in bi bilo zastoj v tem oziru vsako pravdanje. Ta drago plačuje svoje klerikalno prepričanje in ima dobro šolo, koliko se je zanašati na katoliško usmiljenje, da ne rečemo katoliško pravicoljubje. Vsaka stranka, da, vsak cigan prizna dobrote njemu storjene in prizanaša s tem. Le v katoliški stranki tega ni. Pa kaj katoliški; ljudje imajo tako malenkostne pojme, da niti ni vredno govoriti. To se vidi tu pri nas. O tem bomo imeli še dostikrat priliko govoriti. Žuganje »z mizlo vodo« je pa otročje. Da imate surove ljudi v svoji sredi, to vemo, a »Gorenjčev« dopisnik je v tem utrjen in je pripravljen tudi na vaše napade, saj s tem pokazete kaj ste in kdo ste. Pridite s pojasnilom o gornji vsoti, kam je prešla, kako se je zgubila, kdo je kriv in potem bomo rekli: Dobro ste opravili žehto, na perilu ni nobenega madeža. Dokler pa tega ni, pa vaša posojilnica ni vredna nobenega zaupanja in prej ko pogine, tem bolje za ljudi, saj obče koristi tako nima nobeden od nje, ampak le posamezniki. In to naj bo občekoristna naprava?

Pšice z Ljubnega.

— «V cajtenge dajte našega podžupana Skor-čiča, vulgo Kosa! Tako hodijo tožit zaslepljeni volilci, ki so pod Cvenkeljnovim terorizmom volili podžupanem dečičarja Kosa.

— «Ako me boste volili podžupanom, imeli boste takoj lepo pot na Praprošane.» S takimi obljubami je torej Kos slepil Praprošane, dasi je vedel že naprej, da jih ne more in tudi ne sme izvršiti. Njemu je bilo le na tem, da se povzdigne na podžupanski stolec.

— Zdaj se jih pa oglašajo sto: Kos nam več podžupanil ne bo. On le nergá, nergá in nergá.

— S takimi obljubami, ki se ne dajo izpolniti, »farbati« ljudi, se pač pravi, biti neznačajnej.

— Svojo neznačajnost je pokazal tudi s tem, da je odstopil od gasilnega društva, dasi je bil njegov podnačelnik . . .

— Zakaj pa? Zato, ker mora vsak, kdor je pravi gasilec, biti delaven, požitvoven za bližnjega, katerega moramo po sv. pismu ljubiti kakor samega sebe. Toda taki tiči kakor je naš Kos, niso za delavnost, pač pa jim je pri vseh službah vedno le zato: »Čast, čast in zopet čast.« Pri vsem tem jim ni treba delati ničesar drugega, kakor podkrepati svoje po zastavah in mlajih okrašeno ime.

— Da to temelji na resnici, vedo vsi odborniki, posebno pa naš učitelj, ki mu opravlja tajniški posel.

— Kot podžupan bi moral v prvi vrsti skrbeti za napredek gasilnega društva v domači vasi. Društvo ga je tudi iz tega namena volilo podnačelnikom, akoravno je bil že takoj ob ustanovitvi sovražnik gasilnega društva. Naš podžupan je pač pokazal s svojim odstopom od gasilnega društva, da mu ni mar občinska korist. Ta njegov odstop gotovo jasno kaže, kako on podžupani pri nas.

— Odstopil je tudi radi tega, ker njegova boljša polovica — Marijana to rajše vidi. Gasilno društvo je istih misli. Zatorej mu lahko zakliče: »Idi in ostani v mirno vestjo v naročju svoje ljube Marijane, ker nisi društvu koristil ničesar.« Nagasilec.

— Še nekaj bi radi na tihem povedali Pezdirkovemu Krožku, a za danes rajše molčimo in želimo: Na svidenje!

Tedenski politični pregled.

Iz državnega zbora. Zbornica razpravlja o carinskem tarifu. Dr. Šustersič je interpeliral ministra o odloku šolske oblasti na Kranjskem, da otroci ne smejo starišem donášati s pošte časopisov.

Železniški minister Wittek je odstopil največ zaradi svoj čas izrečene mu nezaupnice zastran prekoračenja kreditov pri alpskih železnicah. Njegove posle je prevzel sekcijski načelnik Wrba.

S Češkega. Naučno ministrstvo je odredilo, da se upelje češčina kot obligaten učni predmet na tistih gimnazijah na Češkem, kjer to sklene profesorski zbor. — Vojni minister je češkim poslancem obljubil, da se na poslopih vojnega erarja v Pragi napravijo češki napisi.

Srbaki vojni proračun. Letošnji proračun za srbsko vojno upravo izkazuje potreščino 19,878.098 dinarjev nasproti 22,510.093 za leto 1904 tako, da se potreščina kaže za 2,831.995 dinarjev manjša.

Olaščanje ruskim kmetom. Neki carski ukaz dovoljuje kmetom raznih gubernij novih

olaščanj s tem, da so brisan zastanki posojil, ki so se dajala kmetom povodom slabih letin od leta 1867 do rojstva cesarjevičaprestolonaslednika. Neki list je izračunil, da znašajo ti izbrisani dolgovi 75 milijonov rubljev.

Krvavi nemiri v Varšavi. Na Witkowskega trgu je bilo dne 1. maja popoldne zbranih kakih 5000 prvi majnik praznujočih delavcev. Delavci so napadli vojaštvo, ki je vsled tega streljalo. Sanitetni vojniki so odnesli 31 ustreljenih in 15 ranjenih delavcev, policija pa je odnesla 60 ustreljenih in več ranjenih delavcev. Ponoči so se nemiri ponovili. Z vseh oken so streljali na vojaške patrolje, a tudi vojniki so streljali na vse strani in tako postrelili kakih 50 oseb.

Rusko-japonska vojna.

Angleška poročila trdijo, da velike pomorske bitke skoro gotovo pred sredjo maja ne bo. Rusi hranijo popolno tajnost o vožnji Nebogatovi, ki mora vsak čas mimo Singapura, ako si ne izbere druge poti. — Nekateri listi pa poročajo, da se je brodovje admirala Nebogatova že združilo z brodovjem admirala Roždestvenskega. Oba admirala se morda nahajata pri polotoku Hajnanu. Roždestvenski se namerava združiti pri Filipinskih otokih tudi z vojnimi ladijami iz Vladivostoka.

General Linevič brzojavlja, da so ruske čete napadle Japonce pri mestu Tunkhusianu, in jih zaporedoma pregnale iz petih pozicij ter zasedle Tunkhusian. — Ruski vojni dopisniki jako hvalijo Lineviča. V starem oguljenem plašču, na velikem rjavem konjčku, spremljan samo od dnevnega adjutanta, dveh častnikov in načelnikov dotičnih oddelkov, ogleduje posamezne pozicije, oddelek za oddekom, baterijo za baterijo, in vsakemu daje sam navodila. On pozna mnogo vojakov še od kitajske in turkestanske ekspedicije sem; njegov prijazen in dobrohotni nagovor čudovito vpliva na vojake, ki dobivajo novo upanje in vero na uspeh. Linevič govori kratko, odločno, brez fraz, naravnost, prav po vojaško. Kar reče, je kakor pribito. Resnost, s katero nastopa, kaže, da se zaveda, kako težka in ogromna mu je naloga.

O bitki pri Mukdenu so znane sedaj nekatere podrobnosti. Bitka je trajala 19 dni v obsegu 150 km. Rusov je padlo 30.000, 100.000 je bilo ranjenih, 40—50.000 ujetih. Japonci so izgubili 50.000 mož. Ruskih vojakov je bilo na bojišču 361.500, Japoncev pa 400.000. Skupno se je torej bojevalo 761.500 mož! Zinago je pripisati ne Ojami, ne Jamagati, marveč general-lajtnantu Kodami.

Koliko je padlo Japoncev? Tokio, 29. aprila. Okuma, vodja napredne stranke v japonskem parlamentu, je imel danes na nekem shodu govor, v katerem je dejal, da cenil število ranjencev in bolnikov po bolnišnicah na 200 do 300.000, na bojnem polju pa jih je padlo 50.000. — Okuma pozivlje narod, naj se pripravlja na nadaljevanje vojske.

Japonsko brodovje. O brodovju Togovem ne vedo ničesar. Po poročilu »Daily Mail« sta le vodja mornariškega štaba in mikado obveščena o kraju, kjer se nahaja

Togo. Mornariške oblasti izjavljajo le to, da so o povoljnem uspehu morske bitke čisto zagotavljeni, ker se je pokazalo, da Rusi nimajo dobrih bojnih ladij in hitrih manjših križark, dasi so številnejši od Japoncev.

Novičar.

Osebnosti. Umeščeni so gg.: Peter Koprivec, kapelan v Radovljici, na župnijo Svibno; Janez Hromec, župnik na Šenturski gori, na župnijo Hotič in Josip Cegna, ekspozit na Vrhpolju pri Moravčah, na župnijo Stranje. — Nameščena sta gg.: Viljem Paulus, kapelan v Šmartnem pri Kranju, za župnega upravitelja na Šenturski gori; Francišek Sever, kapelan v Selcih, za župnega upravitelja pri Šent Lenartu.

Nemško kazino dobimo zopet v Kranju, piše «Slovenec» — če se bo delalo tako naprej, to se pravi, hotel je reči, če bodo kranjski liberalci delali tako naprej. V dokaz, da nemštvo poganja v Kranju zadnje čase zopet bujne kali, navaja dopisnik, da je pri nas veliko število uradnikov Nemcev, da se na kolodvoru nahajata znana napisa «Herren — Frauen», da ima Kranj poleg slovenskih napisov tudi nemški «Gemeindeamt» ter že tolikrat opevani «Langsam fahren!», in da naše okrajno glavarstvo pošilja tudi slovenskim davkoplačevalcem nemške tiskovine. Posamezni slučaj, s katerimi hoče novičar opravičiti svojo bojazen, da se ne bi ustanovila nemška kazina, obstajajo večinoma že desetletja, tedaj je smešno govoriti, da se ravno v zadnjem času šopiri med nami ohola Germanija! S tem pa seveda nočemo reči, da odobravamo nekatere, v «Slovencu» navedene nedostatke. Kakor po vseh mestih, tako je tudi v Kranju nekaj nemških uradnikov, ki pa v uradu občujejo v istem jeziku, v katerem jih je stranka nagovorila, to je s slovenskimi liberalci izključno slovensko. Kako klerikalci postopajo, nam ni znano. Sicer pa mi nemških uradnikov nismo klicali, kakor tudi ne klerikalnih profesorjev ali n. pr. Koblarja, ki je prišel v Kranj zoper voljo ogromne večine tukajšnjega prebivalstva. Gotovo ni prav, če res okrajno glavarstvo, ali da govorimo natančneje, če res davčni inšpektorat pošilja slovenskim davkoplačevalcem nemške tiskovine. Napredni meščani dobijo vedno dvojezične obrazce, če pa klerikalci vsled svoje brezbižnosti prejemajo nemške tiskovine, je to njih krivda. V tem pogledu bi v zboljšanje razmer prav lahko uplival «Slovenec» dopisnik tako na klerikalne davkoplačevalce, kakor tudi na davčni inšpektorat. Menda se razumemo! Kar se tiče javnih nemških napisov, ki se nahajajo poleg slovenskih na drugem mestu, smo že enkrat odkrito povedali svoje mnenje. Tu le še svetujemo onim dopisnikom, ki se kažejo v «Slovencu» kot čuvaje narodnega značaja našega dobrega mesta, da naj pregovore svojega dobrega prijatelja Koblarja, da bo zopet enkrat stopil med žive. Koblar je član kranjskega občinskega odbora in tudi še nekaj drugih klerikalnih virilistov, ki pač priglase svoje pravice, ki pa pridejo na rotovž le k volitvi župana, da se izognejo kazni. Ker imajo iste pravice, pa tudi iste dolžnosti, kakor izvoljeni odborniki, bi bilo morda — kar omenjamo danes le mimogrede — prav umestno, ako bi se opozorili ti gospodje na

svoje dolžnosti s primerno denarno globo. Koblar tedaj, s svojimi ožjimi tovariši, bi v kranjskem občinskem odboru pač lahko izposloval, da se odstrani kamen izpodtike, čeprav bi bil potem dr. Jože Debevc v zadregi radi refrena v svojih političnih kupletih. Prestojata nam le še samonemska napisa «Frauen — Herren», ki pa ne vabita samo na kranjskem kolodvoru, marveč na vseh stacijah gorenjske železnice v samonemškem jeziku p. n. potujoče občinstvo k obisku dotičnih delikatnih stavbic. Prav gotovo so potrebni tudi slovenski napisi, a po našem mnenju je v tem pogledu prvi poklican varovati čast slovenske dežele, državni poslanec Josip Pogačnik, kajti one, ne ravno lepe, a prav potrebne hišice, stoje večinoma v njegovem volilnem okraju, ne samo v Podnartu, marveč tudi v Kranju, čegar kolodvor, z vsemi drugimi pripadajočimi poslopji, spada v stražiško, po g. Pogačniku zastopano občino. «Slovenec» dopisnik naj se tedaj izvoli obrniti na g. državnega poslanca, ki bo v zvezi z dr. Šušteršičem, pod kojega okrilje spada tudi nekaj takih «Frauen — Herren» ob gorenjski železnici, prav gotovo in najhitreje z ostro interpelacijo izposloval, da se za vedno izbrise ta črni madež na slovenski zemlji, zlasti pa na kranjskem kolodvoru. Tako bo tudi odstranjena velika nevarnost, da bi se v Kranju zasnovala nemška kazina — čeprav se bo delalo tako naprej. In potem bo mirna Bosna!

Javna nesramnost se širi — tako poroča «Slovenec» — tudi po našem mestu. «Slov.» kliče na pomoč najprvo okr. glavarstvo in seveda — laest non least — tudi Cirila Pirca, ki je baje načelnik policijskega odseka. Poizvedovali smo, a izvedeti nismo mogli ničesar, tudi ničesar glede «vile» zunaj mesta. Dobro bi bilo, ako bi «Slovenec» dopisnik, ki govori gotovo iz lastne izkušnje in se je prepričal o vsem na licu mesta, podal točnejše informacije.

Narodna čitalnica v Kranju je priredila minulo soboto običajno veselico s plesom. Igrala se je šaloigra «Brat Sokol». Naši vrli diletantje so v polni meri storili svojo dolžnost in tako pripomogli, da je igra prav dobro uspela. Pozdravljati je zlasti gospico A. M., ki je to pot prvič nastopila na odru. Svojo, čeprav ne malo vlogo, je izvršila povsem pohvalno in želeli bi le bilo, da jo še večkrat vidimo na čitalniškem odru. Po igri se je razvil živahen ples. Udeležba je bila srednja.

Učiteljstvo kranjskega okraja ima hospitacijo v četrtek dne 11. t. m. ob 2. uri popoldne v Šmartnem v višjem oddelku III. razreda. Takoj potem zboruje istotam učiteljsko društvo ob navadnem dnevnem redu.

Koncert, katerega priredi tukajšnji čitalniški pevski zbor, se vrši danes teden v prostorih «Gorenjskega Sokola». Po sporedu, pripravah in pevskih izkušnjah sodeč, je upati, da bo koncert eden najlepših, kar nam jih je nudil ta zbor tekom zadnjih let. Čisti dobiček je namenjen njega pevskemu fondu. Vsa pevska društva, ki stoje v «Zvezi slovenskih pevskih društev» so si namreč ustanovila letos tak fond, to pa zaradi tega, ker nameravajo prirediti v Ljubljani v dveh ali treh letih impozantno pevsko slavnost; kakršne slovenski narod doslej še ni videl in kjer bo nastopilo skupno mnogo nad 1000 pevcev. Za to slavijo pa je treba že sedaj vsestran-

ske priprave. V ta namen morajo nastudirati posamezna pevska društva vsako leto nekaj lepih zborov. «Hercegovska» in «Povejte ve, planine», kateri pesmi se pojeta na ta večer, sta gotovo najlepša zbora izmed tistih, katere je predlagal gospod koncertni vodja Matej Hubad, da naj se letos prične vsa v «Zvezi» stoječa pevska društva. Poleg moških zborov pa čujemo to pot tudi gosp. Karola Mahkota, priznanega in dobro izsolanega pevca, v nekaterih baritonovih samospelih. Naša «Meščanska godba», o kateri z zadovoljstvom konstatiramo njen viden napredek, svira dve točki, spremlja pa tudi veličasten Griegov zbor «Nova zemlja». Spričo raznovrstnega in bogatega sporeda gojimo nado, da se odzove prijaznemu vabilu mnogoštevilno pred vsem slavno meščanstvo. Spored priobčimo prihodnjic.

III. peš - izlet «Gorenjskega Sokola» se vrši v nedeljo dne 14. t. m. Odhod iz Kranja ob 1. uri popoldne. Koračne vaje za ta izlet v četrtek, 11. t. m. ob 9. uri zvečer.

Umrli je v Stražišču pri Kranju nadebudni sin g. Ludvika Matajca, g. Anton Matajca, v starosti 22. let. Čislani rodbini naše iskreno sožalje!

Na Bledu je umrla dne 29. m. m. gospa Marijeta Pretnar, mati odlične rodbine Pretnarjeve. N. v m. p.!

Poročil se je na Brezjah g. Ignacij Sitar, posestnik, trgovec in župan v Toplicah, z gđc. Marijano Vogelinkovo iz Radovljice.

Županom v Zgoraji Šiški je izvoljen vrli in zavedni naprednjak Iv. Zakotnik.

Odlikovanje. Na mejnarodni perutninarski razstavi v Solnogradu od dne 23. do 25. aprila t. t. je dobil znani perutninar gospod Anton Lehrman, imetelj I. kranjskega perutninarskega zavoda v Trziču (Gorenjsko), za tam razstavljenemu plemu čistokrvnih rumenih Orpington najvišjo odliko — častno darilo. Pač lep domač napredek. Čestitamo!

Karavanški preder utegne biti prevrtan tekom 14 dni, kajti manjka samo še kakih 70 metrov. Prevrtanje se bo izvršilo brez vsakih slavnosti.

Občni zbor kmetijske podružnice v Šenčurju pri Kranju se vrši dne 14. majnika t. l. ob treh popoldne s običajnim dnevnim redom.

Zastupila se je v Tupalich pri Kranju ondozna postarica Franciška Demšar. Ko je namreč došel poštni komisar iz Trsta, ga je vprašala, če pojde naprej. On pa ji je odgovoril, da bo pregledal pošto. Nato mu je prinesla denar in znamke, potem pa odšla. Zunaj je najprej zastupila svojega psa, potem pa še sama sebe. Dovršivši to delo je šla še k pregledujočemu komisarju, se vsedla k njemu na stol, potem se pa začela zvijati. Komaj jo hlapec prenesel v njeno sobo, že je bilo po njej.

Sad klerikalne vzgoje. Marija Smukavec, ki je obojena na smrt, ker je pripravila svojega ljubinca do tega, da je ustrelil njegovo moža, je pisala iz zapora svoji sorodnici v Bohinj. V pismu ji je med drugim tudi naročila, da naj gre poskropit grob njegovega moža — z žegnano vodo! Radovedni smo, če je ta dobra krščanska duša prej tudi svojega ljubčka poskropila z žegnano vodo, da bi se mu posrečil dogovorjeni umor. Ali pa se je morda celo zaobljubila, da bo z njim romala na Brezje ter dala polovico moževega denarja za maše ali pa za škofove zavode, ako bodeta srečno spravila moža s tega sveta.

Oj ti dobro naše katoliško ljudstvo, kdo bi ne bil ponosen náte, da si v sreči in nesreči vedno tako verno in vedno in povsod tako lepo izpolnjuješ svoje kršćanske dolžnosti.

O Cekonijevem sinu, ki je služil pri vojaki avstrijske armade, se govori, da je od očeta zahteval, naj plača za njega dolgove, pa laški grof Cekoni je silil svojega sina, naj prestopi k laški armadi. Sin se je protivil tej očetovi zahtevi. Ker Cekoni ni izpolnil sinu njegove želje, se je slednji ustrelil.

Prijatelj otrok. Poroča se nam: Kristus je rekel: «Pustite male k meni priti!», naši politični duhovniki, ki se pač neopravičeno imenujejo Kristusove namestnike, pa v svoji srboritosti prav na barbarski način pretepajo otroke za vsako malenkost ter bi jih menda najraje kar pobili, ako bi se vsaj nekoliko ne bali posvetnih kazni pred sodišči. V torek, 2. t. m., se je vršila v Radovljici kazenska obravnava proti blejskemu župniku Oblaku, ker je Plemljevega z Bleda fanta oklofotal tako po hribovsko, da ga je zdatno poškodoval na slušnem organu in bi fant skoro oglušil. Obravnava se je preložila, ker se bodo v tej zadevi zaslislali še drugi zdravniški izvedenci. Plemelja zastopa dr. Tavčar iz Ljubljane.

Gospod Jakob Peternel, župan z Bleda, nam poroča z ozirom na dopis v «Gorenjcu» glede javnega prostora, na katerem baje stoji kapelica ob jezeru, naslednje: Dotični svet je bil od nekdanj solastnina posestnikov iz Zeleč, ki so svojevoljno prodali ta svet nekemu Z., kateri je zopet dalje prodal ta svet posestniku O. Ta je zidal na tem svetu svojo vilo, katera je presla v last nekemu tujcu. Kar se tiče tozadevne pravde, je taista tekla le zaradi ceste, ki je speljana mimo tega sveta. Prvi lastnik tega sveta Z. je hotel na vsak način določiti si na eni strani cestno mejo, na drugi pa je stavil ograjo preblizu ceste. Vsled tega je prišlo do pravde, katera pravda je izpadla, da se je dobčila cestna meja in da je Z. moral postaviti ograjo bolj od ceste. Kakor je razvidno iz tega, se tukaj ni šlo za kak javen svet, kakor je bilo čitati v «Gorenjcu», temveč na dotičnem svetu stoji servitutna steza, ki je še danes odprta h kapelici. Primoran sem bil glede onega dopisa pojasniti slavnemu uredništvu to zadevo, kajti dopisnik v dotičnem dopisu ni pisal resnice, ker stoji stvar tako, kakor je zgoraj opisana in nič drugače. Sicer se pa kot prič lahko zaslisi še posestniki iz Zeleč, ki so še sedaj vsi doma. (Opomba uredništva: Dali smo drage volje tudi temu dopisu prostor, vendar mislimo, da naj bo sedaj konec te polemike.)

Iz Gorij pri Bledu se nam piše, da je ondi na velikonočni ponedeljek neki pop pri pridigi pravil poslušalcem take stvari, da so se zgražali celo verni in včasih zelo fanatični gorjanski farani. Svetovali bi temu posvečencu, naj si malo umije usta, predno gre na prižnico, in naj pomisli, da pri nas niso ljudje, kateri bi tako radi in s takim zanimanjem poslušali njegove umazanosti, kakor jih on pripoveduje. Sploh se pa celo v najrazupitejših hišah lepše govori, kakor je govoril na velikonočni ponedeljek — ta božji namestnik, ki je obenem celo misijonar.

Zlasti za otroke, ki morajo biti pri takih prilikah v cerkvi, so te pridige pač jako umestne!?! Nasledki takih pridig in misijonov se pa tudi kažejo. V sosednji vasi, v Zásipu, se je godila tale lepa povest, ki kaže kako dobro in usmiljeno je naše zavedno ljudstvo, kakor ga imenujejo klerikalci. V Zásipu je živel mož, kateri je imel za ženo hčer enega največjih klerikalcev na Bledu in kateremu je hotel znani človek, ko je bil ta smrtno bolan, pobrati vse hranilne knjižice, t. j. vzeti «med živimi». Ta mož torej je bolehal za neozdravljivo boleznijo, vendar je bil pri polni zavesti. Njegovo ženo pa je med moževo boleznijo pogostoma obiskoval nek fant, ki je pa postal ondi že preveč domač. Lahko si mislimo, kake duševne muke je pretrpel pri tem ubogi mož. Ko je pa potožil nekemu, kogar dolžnost bi bila naznaniti pristojnemu oblastvu to početje, sta ga fant in žena pretepla. Na srečo pa je mož umrl — žena pa je v blagoslovljenem stanu. Kdo je oče, ve cela gorjanska županija. Ta usmiljena, vsega spoštovanja vredna vzor-žena se misli omožiti s fantom, ki ji je pomagal mučiti moža. Toda iz te moke najbrž ne bo kruha in jako se motita, če mislita sedaj na zakon. Zaslužita pač, da bi se oblasti malo bolj pobrigale za nju in malo pobrskale po tem smrdljivem gnezdu.

Na Bohinjso Bc!ol (K zadnjemu popravku.) V kazenskih praydah sodišča prilagajo k uradnim spisom tudi županska izpričevala o obtožencih. Klerikalni župani ob teh prilikah seveda vselej in povsod napravijo o dotičnikih le taka izpričevala, kakršna jim narekujejo njihovi zapovedujoči fajmoštri, in naši politični fajmoštri zopet gledajo pri tem le na to, kakšnega političnega misljenja je oseba, o kateri ima županstvo poročati sodišču. Ako taka oseba pripada klerikalni stranki, dati mora županstvo o nji najboljše izpričevalo, ako pa ne, pa najslabše. Taka je povsod pravičnost in nepristranost klerikalcev in, kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, se je tako postopalo tudi s Trojarjem z Bohinjske Bele, ki ga je belanski župan imel posebno na piki zaradi «Slovenskega Naroda». Ker je belanski klerikalni župan Burja kot župan le pokorni hlapec župnika Mraka, je gotovo, da je mogel dati o Trojarju le tako izpričevalo, kakšno je narekoval mogočni Mrak, čeprav zdaj to oba tajita v svojem popravku, v katerem se Mrak prav po nepotrebnem oglašva v imenu farnega urada; kajti farni uradi nimajo s takimi izpričevali ničesar opraviti in naš dopisnik je imel v mislih njega v beležki «Danes meni, jutri tebi» le kot županovega zapovednika, ne pa kot farnega predstojnika. Sicer je pa «Slovenec» v velikonočni številki med blejskimi novicami po ovinkih in po neumnem zavijanju sam priznal, da je «Gorenjec» poročal resnico.

Planinska podružnica. Radi nestalnega vremena preloži se za jutri nameravani izlet čez Sv. Jošt - Sv. Mohor - Jamnik - Kropo in Kamno gorico na nedeljo dne 21. t. mes. Prihodnjo nedeljo izlet v Divačo oziroma divaško (cesarjevič Rudolfovo) jamo in to pri vsakem vremenu. Odhod z vlakom v ne-

deljo zjutraj ob 2-36. Radi naročite skupnega obeda prosimo, da se udeleženci po možnosti prijavijo do četrtka pri društvenem predsedniku. Ponavljamo, da je divaška jama posebno krasca in ji mnogi dajo, posebno radi čistosti kapnikov prednost pred postojnsko. Naj torej nihče ne zamudi to posebno ugodno priliko za poset iste. Odbor.

Najnovjši vozni red na gorenjski železnici, veljaven od 1. majnika t. l., izkazuje več precejšnjih izprememb. Vlaki vozijo takole: Odhod iz Trbiža ob 4-20, 8-26, 1-26, 5-00 in 12-24 in pridejo v Ljubljano (južni kolodvor) ob 7-12, 11-10, 4-29, 8-06 in 3-23. Iz Ljubljane pa vozijo ob 12-24, 7-05, 11-44, 3-58 in 10-00 ter pridejo v Trbiž ob 3-29, 10-30, 3 00, 7-15 in 12-55. Izpremembe imajo torej opoldanski vlak proti Trbižu in popoldanski ter večerni iz Trbiža proti Ljubljani, na kar zlasti opozarjamo potujoče občinstvo.

Razmere v Stražišču ne delajo pregla-vice samo škofu, ampak tudi njegovim akademično izobraženim hlapcem v Kranju. Na naš članek, o škofovi blamaži v Stražišču, so slednjič morali nekaj odgovoriti, a ker niso mogli izpodbiti naših trditev, so se v svoji zadregi zatekli k primeri. Ljubljanskega škofa primerjajo — s Kristusom, nas pa s farizeji in saduceji, ki so glasom «Slovenčevega» poročila natanjko pred 2000 leti nastavili Izveličarju zanjko z rimskim novcem, kovanim s cesarjevo podobo. Prav tako izrabljamo baje tudi mi položaj v Stražišču napram škofu, ki bo, kakor «Slovenec» prav pametno namiguje, bržčas moral pri oddaji smartinske fare ali ugoditi faranom in kršiti cerkveno disciplino, ali pa vzdržati cerkveno avtoriteto in ljudi še nadalje voditi za nos. Vsaka primera nekoliko šepa, ona učnega «Slovenčevega» profesorja pa že celo. Pisec namreč ni pomislil, da smo bili gledé stražiške afere popolnoma pasivni, da nismo mi nastavili škofu zanjke in da tedaj ne moremo igrati vloge svetopisemskih farizejev in saducejev, marveč da je škof sam zabredel v zagato, ker ni držal dane obljube. Že celo neokusno se nam pa vidi, ako «Slovenčev» učenjak primerja Antona Bonaventuro z Izveličarjem, ne gledé na to, da primera tudi ne drži. Kristus je s svojim odgovorom odpravil farizeje z dolgimi nosovi, naš škof je pa še danes v prav sitnem položaju in tudi ne more pognati namišljenih farizejev v beg. Tudi mi želimo, da bi se kmalu na čeden način poravnala smartinska zadeva, da ne bo še več pohujšanja. Seveda bi bilo ljubljanskemu škofu dokaj lažje, izviti se iz kočljive afere, ako bi tudi njega skušali z denarjem vjeti v zanjko. On bi ne preobračal mnogo novca in si belil glave z odgovorom, kar presekal bi gordiški voz in vtaknil novc — v žep, češ, dajte škofu, kar je škofovega. In njemu pride vse prav, kar ima količkaj cvenka!

Gospodarstvo.

Tedenski sejm v Kranju dne 1. t. m. Prignalo se je glav 111 goveje živine, 5 telet, 162 prašičev, 1 ovca, — koz, — bus 50 kg pšenice K 10-25, prosa K 9-50, rž K 9-—, oves K 7-75, ajda K 8-50, krompir K 3-50.

Želodčne bolezni, navadne slabosti, vzdigovanje, pomanjkanje apetita, zaprtost, zgaga, krč in nervoznost provzročajo, ako se jih zanemarija, premnogokrat neizmerne težave. Zdravniška priznanja in 60.000 zahvalnih pismen priporočajo v enakih slučajih Fellerjeve rabarbara kroglice z znamko «Elsa-kroglice». 1 zavoje, 6 školjic stane le 4 K ter se naroča pri **E. pl. Fellerju, Stubljam, Elsin trg št. 56, Hrvaško.** Istotam se dobi tudi 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic za ceno 5 kron, Fellerjeva rastlinska — zdravstvena tekočina z znamko:

Feller Elsa-Fluid

Poslano

slavnemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Ljubljani.

Dne 22. t. m. se je čitala vest, da je slavni c. kr. šolski svet sklenil, da se ustanovi nova štirirazredna ljudska šola na Savi-Senožetih.

Upamo, da ta vest ni resnična, če bi se pa bil res storil tak sklep, potem je občinski odbor in krajni šolski svet na Koroški Beli v svoji izvanredni seji dne 24. t. m. za vse slučaje sklenil, da podpisana pooblaščenca javno kar najodločneje protestirata proti takemu nečutenemu sklepu ter da c. kr. šolskemu svetu takoj javno stavita sledeča vprašanja:

1.) Ali je slavnostnemu znano, da spadajo Senožeti k šolski občini Koroška Bela, katera občina je ravno vsled množičnega se prebivalstva na Senožetih z velikimi žrtvami ter seveda z dovoljenjem c. kr. oblasti sezidala novo krasno štirirazredno ljudsko šolo, katera naj bi sedaj menda stala prazna, ako bi se Senožeti priklopile k Savi?

2.) Zakaj še sedaj ni rešena prošnja za tro- oziroma štirirazrednico na Koroški Beli, katero je krajni šolski svet že med zidanjem novega šolskega poslopja vložil in so bile druge take morebiti manj potrebne prošnje že rešene?

3.) Ali hoče slavni c. kr. deželni šolski svet te čudne razmere strogo preiskati, ker bi pomenil vendar tak sklep od sile nenavadno bagatelizovanje ter oškodovanje pravic avtonomne občine?

Sejmi zapisniki, kar se je n. pr. soglasno sklenilo, da ostane šolska občina nerazdeljena i. t. d., ter drugi podatki so na razpolago.

Seveda se bodemo za to najvažnejšo občinsko zadevo živahno zanimali.

Županstvo in krajni šolski svet na Koroški Beli, dne 24. aprila 1905.

Anton Potočnik

župan.

Josip Hkavc

predsednik krajnega šolskega sveta.

Darila.

Dijaški kuhinji v Kranju so darovali namesto venca na grob svetnika g. Mikuša: Peter Logonder 10 K, dr. Karl Zakrajšek 5 K, Josip H. fner in Valentin Dolenc po 2 K ter pozabljeni 2 K, skupaj 21 K.

Išče se čvrst in pošten deček

kot postavljalec za kegljišče Petra Mayrja v Kranju. Opravljal bi tudi lahko druga lažja dela v hiši.

Oglasiti se je pri g. P. Mayrju v Kranju.

Najboljša

Najcenejša

kolesa

in šivalni stroji

se dobe pri

65-1

Govrencu Rebolju v Kranju.

Kolesa

66-1

stara in nova in vse, kar zraven spada, se vedno dobivajo pri

Pavlu Bizjaku, Kranj št. 118.

Hiša št. 5

v Kranju (Kokriško predmestje) z vrtom se proda iz proste roke. Kupnina se lahko plača tudi v obrokih.

Pojasnila daje Rudolf Kokalj v Kranju. 68-1

Proda se še skoro novo

damsko kolo

po nizki ceni.

Kje? pove urpravništvo «Gorenjca». 64-1

68-1

Veliko izbor otroških

vozičkov

od 9 do 50 kron,

Belsko kislo vodo, zaboj s 50 steklenicami 8 K;

Rogaško kislo vodo, zaboj s 25 pol-litrskimi stekl. z zab. in stekl. 7 K; **najboljše strune za citre, gosli in kitare**, kakor tudi razno **špecerijsko in galanterijsko blago** po najnižjih cenah priporoča

Magda Bant, Kranj

Savsko predmestje št. 14.

Ker namravam gostilno opustiti, imam pa še precejšno zalogo vina, točim od sedaj naprej vino čez ulico po sledečih cenah:

Dolenjsko, belo, liter 24 kr.

Dolenjsko, rdeče, liter 32 kr.

Istrijansko, črno, liter 36 kr.

62-1

Oklic.

A 154/6
8

Na prostovoljno prošnjo dedičev po umrli gospodični Emi Remschagg, posestnici vile na Primskovem, dovoljuje se

prostovoljna dražba.

1. Zapuščinskih premičnin, kakor pohištva, kuhinjske oprave in posode, perila, dragocenosti i. t. d.
2. Zemljišča vlož. št. 165, davč. občine Primskovo, to je vile št. 77 z vrtom in njivo.

Za dražbo premičnin se določa narok na

16. maja 1905, dopoldne ob 9. uri

in eventuelno prihodnje dni na Primskovem št. 77, za prodajo vile pa narok na

20. maja 1905 ob 10. uri dopoldne istotam.

Premičnine se bodo oddajale le za ali nad cenilno vrednostjo proti takojšnemu plačilu. Dražbeni pogoji glede zemljišča se smejo upogledati pri sodišču. Glasom teh pogojev je izklicana cena, pod katero se zemljišče sploh ne odda, ustanovljena na 7000 K; varščine položi vsak ponudnik 700 K, ostanek kupnine pa je plačati v treh mesecih.

Izkupilo se bo za zapuščinsko maso Eme Remschagg sodnijsko hranilo.

Vknjiženih upnikov na posestvu ni.

C. kr. okrajna sodnija v Kranju, oddelek II.,

dne 3. maja 1905.

Pogačnik s. r.

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš nepozabni sin, oziroma brat, gospod

67-1

Anton Matajco

danes ob 12. uri popoldne, previden s sv. z kramenti, v 22. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Zemski ostanki dragega pokojnika se prenese v sredo, 8. majnika, ob 6. uri popoldne na župno pokopališče v Šmartnem pri Kranju in tam položi k večnemu počitku.

Sv. maša-zadušnica se bode brala dne 10. majnika ob 9. uri dopoldne v župni cerkvi Sv. Martina.

Stražišče p. Kranju, 1. majnika 1905.

Ludvik in Eliza Matajca, stariši; Lev Matajca, brat; Fani, omož. Dolenc, sestra.

Zahvala.

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja povodom boleznin in smrti našega ljubelega nepozabnega sina in brata, gospoda

Antona Matajca

izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo. Osobito se zahvaljujemo prečast. duhovščini, slav. vodstvu in učiteljstvu tukajšnje šole, sl. požarni branbi Stražiški in slav. pevskemu zboru 'Narodne Čitalnice' v Kranju. Presrečna hvala darovalcem krasnih vencev in vsem onim, ki so v tako mnogobrojnem številu izkazali dragemu pokojniku zadnjo čast.

Stražišče p. Kranju, 4. majnika 1905.

Žalujoči ostali.

3 do 4 vajeni

drvarji

se sprejme v delo razcepitev 400 do 500 sežnjev bukovih drv. Najraje se pa še-odda vse delo enemu podjetniku. Plačilo po dogovoru.

Naslov pove upravnitvo «Gorenjca». 60-1

Popolna salonska oprava

še dobro ohranjena, se takoj proda.

Povpraša naj se v upravnitvu «Gorenjca». 61-1

Kmetovalci!

MASTIN

za prašiče, pujske, krave, teleta, vole, ovce, konje, perutnino i. t. d. Le pod tem imenom, ki je postavno kot znamka zavarovana, se dobi pristni dr. pl. Trnkóczyjev kranjski redilni prašek za prašiče. Najboljši zdravilni dodatek h krmi, ki se naj uporablja kot dietetično redilno sredstvo. Dobil je na tisoče zahvalnih pismen o izbornih uspehih najvišje medalje na razstavah v Londonu, Parizu, Rimu in na Dunaju.

1 zavoje za 50 vin. pri vsakem trgovcu. Po pošti 5 zavojev na naslov: Lekarna Trnkóczy, Ljubljana. Razpečevalci dobe popust.

Izšla je knjiga o

„Osebni dohodniki“

obsegajoča zakonska določila o osebno-dohodninskem davku z obširnimi pojasnili, naknadnimi odloki in važnejšimi razsodbami upravnega sodišča glede tega davka, kakor tudi razne vzorce za napovedi, hišne izkaze i. t. d.

Uredil in sestavil **Valentin Žun**, c. kr. davčni nadzornik.

Naročila se sprejemajo že sedaj pri založniku g. **Ivanu Pr. Lampretu**, tiskarju v Kranju. Cena knjige K 1.20, s poštnino vred K 1.30.

Pariz 1900

„Grand Prix“
Najvišje odlikovanje.

Loterijska srečka dne 29. aprila t. l.

Trst: 69 27 85 28 2

Učenca

ki ima veselje do tiskarstva, z vsaj dvema gimnazijskima razredoma, sprejme takoj

Iv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Učenca

iz dobre hiše za kleparsko obrt sprejme takoj

Leopold Lebar
kleparski mojster na Bledu. 57-3

Učenca

za pekovski obrt se sprejme takoj.

Več se izve v upravnitvu «Gorenjca». 32-10

Mlin, žaga

in precejšnje posestvo, trideset ure oddaljeno od železniške postaje Podnart tik okrajne ceste, se iz proste roke proda pod zelo ugodnimi pogoji. 59-2

Kdor želi kupiti, naj se zgleda pri **Antonu Pogčniku**, posestniku in županu v Podnartu.

Posamezne številke „Gorenjca“

prodajajo po 10 vin. v

Ljubljani g. A. Kališ, trafika, Jurčičev trg 3;

Škofji Loki g. M. Žigon, trafika, glavni trg;

Selch nad Škofjo Loko g. Jos. Bernik, posestnik in mizar;

Radovljici g. Oton Homann, glavna trafika;

Jesenicah g. Jakob Mesar, gostilničar in posestnik;

Hrušci g. Štefan Podpac, trgovec;

Bohinjski Bistrici g. M. Grobotek, trgovec;

Kamniku g. Marija Ažman, trafika.

Poskusite! Vzorek dragovoljno!

Hydrova žitna kava

Poštna 5 kg. pošiljka

!! 4 K 50 h franko !!

„DOMACI PRIJATELJI“

vsem odjemalcem zastoj

pošiljani mesečno.

Hydrova tovarna žitne

kave Praga-VIII.

65-8

Traverse, železniške šine, vedno sveži Roman- in Portland-cement, cevi iz kamenščine za vodovode, dimnike, stranišča i. t. d., kakor tudi vse drugo za stavbe potrebno blago priporoča po najnižjih cenah **Trgovina z mešanim blagom**

Peter Majdič „Merkur“, Kranj.

Zaloga Tomaževe žilindre in nepremočljivih vozniških plaht.

Prodaja različnih barv.

Singerjevi šivalni stroji.

Original Singer šivalni stroji so vzorni v konstrukciji in izvedbi.
Original Singer šivalni stroji so neuprljivi za obrt in domačo rabo.
Original Singer šivalni stroji so najbolj razširjeni v tovarniških obratovskih.
Original Singer šivalni stroji so neprekosljivi glede trpežnosti in zmožnosti.
Original Singer šivalni stroji so posebno pripravni za moderno umetno vezenje. Brezplačni poučni kurzi za vse domače šivanje in za moderno umetno vezenje Svila za vezenje v vseh barvah v veliki izbi v zalogi. Elektromotorji za posamezne stroje za domačo porabo.

Singer Co. šivalni stroji, deln. družba

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 4.

7-10

Tapetnik in preprogar

Drag. Puc

Ljubljana, Dunajska cesta 18

Izvršuje vsa tapetniška dela ter ima v zalogi tudi vse predmete te stroke lastnega izdelka. Vodja podružnične zaloge pohištva prve kranjske mizararske zadruge v Št. Vidu nad Ljubljano.

Odlikovan z zlato svetinjo in častnim križcem v Parizu dne 28. februarja 1904. 136-34

H. Suttner

urar v Kranju

priporoča svoje izborna zalogo ur, zlatine in srebrnine po najnižjih cenah. Ceniki zastoj in poštnine prosto. Razpošilja se na vse kraje sveta.

Nikelnasta anker-remont. roskopf, železnica, jem dobro poznana, najprejnejša in natančna ura, prav fino kolesje. Pokrov stanovitno bel gl. 8-75, najfinjša znamka, gl. 6-50. 114-44

Zobo- tehnični atelje

Oton Seydl

pri g. dr. E. Globočniku v Kranju

Zobovja, tudi ne da bi se odstranile korenine, z ali brez nebne plošče, iz kavčuka kakor tudi zlata, dalje vravnalnice in obturatorji se izvršujejo po najnovejših metodah.

Plombe v zlatu, porcelanu, amalgamu in cementu kakor tudi vse zobozdravniške operacije izvršuje tu specialist. Odprto vsako nedeljo od 8. do 6. ure.

Zastopnik:

FR. SEUNIG, Ljubljana, Dunajska cesta 31 (zraven šrange).

Večkrat premirano!

Glinaste peči

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča 93-48

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Dreise

v Ljubljani.

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA,

Slomškove ulice št. 4.

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vožna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike itd.

Specijaliteta: 108-6

valjični zastori (Rollbalken).

Hamburg-Amerika

150-25

Iz Ljubljane v

Novi York

z dobro prosto hrano.

Odhaja se iz Ljubljane vsak ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

Izvrstna sigurna vožnja z brzoparniki samo 6 dni. Pojasnila po večkrat brez plačno.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „Schicht“ in varstveno znamko „jelen“.

119-44

Dobiva se povsod!

JURIJ SCHICHT

Ustje
(Česko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

Ustje
(Česko)

Ljubljana (Kolizej) R. LANG na Marije Terezije cesti

Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogle dala, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Špeciiliteta: Gostilniški stoli.

Modroci iz žičnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalno sobo od 180 gl.d. naprej. Divan z okraski.

Špeciilitete v nevestinih balah. Veliki prostori, prtično in v l. nadstropju.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki ceni.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gl.d.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, ob-šalnik, miza, sten-sko ogledalo.

97-49

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah.
Jv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Izšla je „Dobra kuharica“

spisala Minka Vasičeva
v založništvu Lavosl. Schwentner-ja v Ljubljani.
Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseza na 576 straneh več nego 1300 receptov za pripravljane najokusnejših jedi domače in tuje kuhe, ima 3 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.
Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjakega stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umevnega jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih kuhar-kih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuharske knjige. 10-28

Seydlin

Najbolje za zobe.

Dobiva se v lekarni g. K. Šavnika v Kranju.

Imam v kleti 25-12

več sto hektolitrov

pristnega belega in črnega vina, ne-kaj fine rakije in brinovca ter namiznega olja lastnega izdelka.

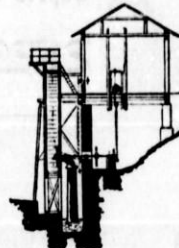
Vse solidno postavljeno tudi v moji posodi na tukajšnji državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujman

posestnik in trgovec, Vodnjan-Dignano (Istra)

G. Tönnies

104-48

tovarna za stroje, železo in kovino-livarna v Ljubljani priporoča kot posebnost žage in vse stroje za obdelovanje lesa.

Francis-turbine osobito za žagine naprave zvezane neposredno z vratilom. Sesalno-generatorski plinski motorji, najcenejša gonilna sila 1 do 3 vin. za konjsko silo in uro.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 121-30

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

Krojaški salon za gospode

Ivan Magdić

Ljubljana, Stari trg 8

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših žurnalnih iz najmodernejšega in najboljšega tuzemskega in inozemskega blaga.

Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

221-19

He, prijatelj!

27-11

Kje kupuješ to barvo? Kakor razvidim, je jako dobra, krije ter suši in se tudi veliko lahko ž njo pobarva!

Glej, glej! Ako greš v Kranj od velike cerkve po glaynem trgu proti Pungratu nasproti novo zidane hiše gosp. Bedenka, pri

I. Wohlgemuthu

Jo dobiš vsake vrste pravega domačega izdelka, brez vsake zmesi (Schwerspatt), kakor se nahaja v nekaterih tovarniških barvah, tako da delo lahko izvršiš lepo, dobro ter poceni.

Le notri pojdi, ti žal ne bo, ako bi ti pa le prav ne b'lo, saj greš ven lahko.